

Listów pożółkłych biel – Stan Borys

Już nic nie zostało mi
Prócz nocy i listów twych
Gdy zbudzić chce dawny mit
Od lat tam powracam poprzez cień i pył
Te listy przetrwały tak
Jak światło umarłych gwiazd
Choć ty już odeszłaś
Ich biel przypomina utracone dni
Twych listów pożółkła biel
W mych dłoniach zapala się
Gdy noc mi odbiera sen
Do Ciebie znów one prowadzą mnie
Twych listów pożółkła biel
W mych dłoniach ocalić chcę
Gdy noc żal otwiera
Ich biel koi mnie jak zimą pierwszy śnieg
I wiem, gdy noc skończy się
A dzień będzie pustym dniem
Otworzę twój stary list
Tam na mnie znów czekasz ty
Już nic nie zostało mi
Prócz nocy i listów twych
Już znam każde słowo
Nie powtórzy więcej tego nikt
Już więcej nikt, już więcej nikt

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych